מודה רבי שמעון לענין קדשים. לא הוה לריך כאן לדברי רבי יוחנן דבכור עסקינן דתלי רחמנא בפטר רחם וקדשים גופייהו לא ילפי ר"ש (לעיל מב.) מבכור לידה כדלמר בריש יוצא דופן (לעיל דף מ.) ולרבותא נקט הכא כל קדשים: **עמדה** אינה

מטמא בזיבה. אם ילדה ממט זוב: ולאי ס"ד יש בו משום ריסוק אברים. הרי חולה הוא ואין מחד מינייהו שהזב נבדק בהן דזב ליט ממחת בלומס דכתיב (ויקרא טו) זב מבשרו ליהא בשרו כשהוא שהוא חלש ולא בלומס: לרך דופן. ע"י סס ובין הוא ובין חמו חיין ואין לומר שלאחר שמתה חמו הוליחוהו דקיי"ל במסכת נדה (דף מד.) הוא מייחי בריחא: ענל שעולד בי"ט. אין כאן מקום מוקלה שהרי מוכן היה לגב חמו ומוחטין אותו בו ביום ללמת מקום ריסוק לאברים ממי ליח ביה: ומוין. תלמי דפליגי במסכת ביצה (דף מ:): גבי כשר שעולד בו מום בי"ט ומוין לחיטיל החומר בעולד בו ביום מום משום דמוקלה היה בין השמשות מתמת ליסור קדשים במוין אבל לא סס עולד נחמת היום ומומו עמו מוכן הוא שלא נחסר מעולם דהא בשעני חמו היה מוכן לגב חמו ומוכר דכבור ליט קדום עד שיולד ובשעולד הרי מומו עמו ולעולי ליחמת במוין: לרך דופן מי קריש. בכבורה דבעינן מום ליחמת במדינה: מולה ר"ם. תע"ג דפליג במסכת נדה (דף מ.) גבי יולת דופן ואמר הרי הוא כילוד ויחמת מיד ומיהו הכא ליכא למימר הכי דהא בעינן מלין ימי טומאת יולדת ויחמת הכא דלילה חרבכי מקשה "מקשה נקבה תנלי" לרבות יולת דופן לבל לענין קדשים מדה שחיט קדוש דכתיב כי יולד פרט ליולת דופן (ויקל דף לח:): הבא במלי עסקינן. הא דקתני מוקר בו ביום ולא חיים לריסוק לברים: כגון שהפרים ע"ג קרקע. נגמר לטמוד ולחתר פרסומיה דהכא בבמאי דר' אלעזר בן יעקב (לעיל דף ל.) דאמר לא בעינן ביום ולא בלילה אלא שיהא ראוי לכשיעמוד ולא מחמת אונסו. הכא במאי עסקינן בגון שיצא דרך דופן אם תימא בית הדחם יש בו משום ריסוק א"ברים ולא חסיש ליה מחא בריימא דתניא דמיפמא בזיבה דהכא בשאר עזקינן בגון שיצא דרך דופן. מיתיבי עלי שנולד בין סוב שוחחין אותו בי"ט ללומר ואי אבריו יש בו משום ריסוק אברים אמאי אוקמוה בשאין שוחחין אותו בי"ט הכא במאי עסקינן בגון שיצא דרך דופן דאין בו משום ריסוק אברים: והא קתני סיפא ושוין שנולד ושמתו עמו ללומר בכור אם נולד ומתו עמו שזה מן המוכן (ואבר) ריכול לשוחטו בי"ט. ואי מוקמת רישא שיצא דרך דופן ואי דרך דופן בכור מי קרוש דרך דופן. הכא במאי עסקינן בגון שהפרים ע"ג קרקע כי לעולם לא מוקמינן דרך דופן.

מטמא בזיבה ואי ס"ד יש בו משום ריסוק אברים *איקרי בן מבשרו' ולא מחמת אונסו' הכא במאי עסקינן בגון שיצא דרך דופן ת"ש *ענל שנולד בי"ט שוחטין אותו בי"ט ה"נ בגון שיצא דרך דופן ת"ש ישוין שאם נולד הוא ומתו עמו שזה מן המוכן וכי תימא ה"ג שיצא דרך דופן, דרך דופן מי קדוש והא *א"ר יוחנן מודה היה ר"ש לענין קדשים שאינו קדוש, הב"ע שהפרים על גבי קרקע, ואמר *ר"א בית המטבחים אין בו משום ריסוקי אברים, והתנא תורא דנפל ואישתמע קל *נגיחתה, על רב יצחק בר שמואל בר מרתא שקל משופרי שופרי, אמרי ליה רבנן מנא לך האי? א"ל הכי אמר רב: צפרניו נועץ עד שמגיע לארץ. *א"ר יהודה אמר רב "עמדה" אינה צריכה מעת לעת, בדיקה ודאי בעיא, והלכה אינה צריכה בדיקה, רב חייא בר אשי אמר אתא זו ואתא זו צריכה בדיקה, אמר רב ירמיה בר אתא אמר רב: פשטה ידה לעמוד אע"פ שלא עמדה, עקרה רגלה להלך אע"פ שלא הלכה, ורב חסדא אמר ניערה לעמוד אע"פ שלא עמדה (והלכתא היכא דנפלה מן הגג בדלא ידעה ועמדה ולא הלכה צריכה בדיקה ואינה צריכה מעת לעת ואם הלכה אפילו בדיקה נמי לא צריכה) אמר אמימר משמיה דרב דימי מנהרדעא נפילה שאמרו צריכה בדיקה בנגד בני מעיים, אמר ליה מר זוטרא הכי אמרינן משמיה דרב פפא צריכה בדיקה בנגד בית החלל כולו, א"ל הונא מר בר בריה דרב נחמיה לרב אשי - סימנין מאי? א"ל סימנין קשין הן אצל נפילה. אמר רב יהודה אמר שמואל *עוף שנחבט על פני המים כיון ששט מלא קומתו דיו ולא אמרן אלא בממה למעלה אבל מלמעלה למטה מיא הוא, האשפלו, ואי מיא קיימי ליה לן בה ואי שדא ציבי וקדמיה הוא קדמה, גלימא מתיח חיישינן, דלא מתיח לא חיישינן, *עוף ומעופף לא חיישינן, אילא ומקרבי קטרי חיישינן, לא מקרבי קטרי לא חיישינן, ליתנא דעביד במתני' חיישינן, דהאי גיסא ודהאי גיסא לא חיישינן, אסורייתא חיישינן, ליתנא: דדייק ונפיק לא חיישינן, דייק ולא נפיק חיישינן, דעביד ביזורי ביזורי, דאיכא ביה קטרי חיישינן. דלקרא חיישינן דקדקרא לא חיישינן נברא חיישינן, תימהא לא חיישינן, קיטמא: נהילא לא נהילא לא חיישינן

חול

שיטה מקובצת

ב] צפרניו נועץ כשהוא שוחה לישב כל שעה: ג] עוף שנחבט שנפל על כרחו: ד] וקרמיה אינו לבידי אפ"מלמעלה למטה כי אינו ראוי דקא שיט הס"ד: ה] כרי ע"ג הקרקע ונפל עוף עליהן: ו] מפיף ואינו קשה. ג"ב נ"א בס"י רשף:

ומעופיה ואם הלכה אפילו בדיקה לא בעיא: תע"ג דלא עמדה. ואינה לריכה אפילו מעת לעת: נעעריה לעמוד: יכול דנפלה מן הגג. בנן יודעה דלי יודעה הא אמרינן דלמדה נפקה: כנגד בני מעיין. שמא נקרע רוב המיעוה או ניקבו הדקין: כנגד כל החלל. משום אבירת רוב לבעות או עקירת מלויות: סימנין מאי. מי בעי בדיקה שמא נעקרו: שוף שנחבט. ג] וגפל על כרחו על פני הנהר ואינה למיתם לריסוק: כיון ששט מלא קומתו. הוה ליה כהלילה אחיה לריכה בדיקה: ואי מיא לקיימי. כגון לגמיס: ליים לן בה. דאפילו מלמעלה למטה אפיר דמי: נאי שדי ליבי. ואם היו קסמי עליס מוללינן בנהר: וקדמיה. ליטו לליבי ג] מלמעלה למטה אפילו במיא דלא קיימי קדמיה מרי דכיון דקדמיה ליטו לליבי ליטו ליבא: נלימא. אפיר: מיתיון. לריסוק: מייתין. אפיר ונפל שוף עליו: ומתיון. אפיר ונפל שוף עליו: לא מייתין. לריסוק וכבי שהיה אפיר קבה הוא: שוף ומעופף. ואם כפולה בעלייה ואינה מתחתת יפה: לחילא. שוף שנפל בדרסה הפלוסה בחוין: לא מקרבי קיטרי. קבלי החומין שבהם סמוכין זה לזה תמיד: מייתין. שמא הקבלים לבקוטו: ליתנא דעביד בזוטו. פשמן הנשמי חביות חביות: מייתין. שהרי קבה הוא: להמי גיסא ולהמי גיסא. אם נפל על לדי החביות מבלבן ומבלבן בהבמתם: לא חייסינן. דכי מני עלייהו מבחריב ומבחתיב ולא מלקי ליה: אסורייתא. חביות של קנים: חיישינן. חבוט בבוי"ם (ונפין). חבוט בבוי"ם: לא חייסינן. לריסוק: מבקוק"ם: לא חייסינן. אם נפל על גבי קרקע ונפל עוף עליו: דייק ולא נפיק. שהרי הגבעולין מלבן העוף: דעביד ביזורי. פופיד"ם לפיכ דייק ונפין חיישינן משום שהרי לחים הם: דקחא. נעורת שהרי גבעולין הגעשרין מן הפשתים כשמפלין לוחו: חיישינן. אם נפל עוף עליהן: בקבקבא. דקה מן הדקה וגם היא נעורת: לא חיישינן. אם ים ממנה שרי על גבי ד] קרקע ונפל עוף עליהן לא חיישינן לפי שהיא רכה: עברא. סיב הגדל סביב הדקלים ומיבשין לוחו ומחלק לרלועות ומפלילין ממנו חבלים וכל זמן שלא נעשה רלועות הוא קשה: תימהתא. נלחר שחלקוהו לרלועות נלהלי עברא כמו שעושין לקליפת עץ הקרוי מ"ל: קיטמא נהילא. מרוקד בנפה נקבה ונעשה קשה: לא נהילא. חיט נכבש וכל שעה הוא ה] עוף ואינו קשה: חול

רבינו גרשום

הבהמה נוטלת לארץ מן הרחם ואין הוולד משום ריסוק. חניא דמסייעא לך אדם בן יומו כלומר חניא דמסייעא לך ד) בית הרחם אין בו משום ריסוק אברים דהא קא חזינן דאדם בן יומו שפיר שנולד מטמא בזיבה ואין הוולד משום ריסוק אברים דאם הוולד מטמא בזיבה דהכא במאי עסקינן בגון שיצא דרך הוולד אפ"ה תניא בברייתא דתניק דמטמא ה) עוף מחמת שנולד ולא חיישינן ליה משום ריסוק אברים. נגמר לטמוד ומחמ פרסומיה לטמוד דאמרינן לקמן נבי נפולה עמדה מנפילתה חיים לריכה מעת לעת: בית המטבחים. כשמפילין לוחו לתרן לשוחטו ומיעל ממקום נזיזה: ונפל. נבית המטבחים: מקל נגיחותיה. כמו (ב"ק דף פ.) נוגח מלבו פיונדי"ם בלטו שנמשמע קול יללתו כשנפל: תמת לך האי. ללת מייתם לריסוק: לפרכיו טובע. כשהוא ו) עומה ליפול כל שעה הוא מתמוך בלפוניו עד שחיט טפל מגזה: עמדה. לחמניתין קלי-שנפלה מן הגג ועמדה ולא הלכה חיים לריכה שהייה מעת לעת: לחבל בדיקה בעית. כחוט השדרה וכשהיה נפל ומכה בלומר שהיה ממחת בלפוניו ולא נפל: ומתמת. ומיד נפל: ומתמת ומומו עמו. שנולד בלא מום: ומומו עמו. שנולד בלא מום: ומתמת. ומיד נפל: ומתמת